

DEČJE VESTI

2024 • TREĆE TROMESEČJE • INTERAMERIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na korici: Komšija je doveo Demili u Crkvu adventista sedmog dana u Kostariki. Zatim je Demili dovela svoju majku i pet devojčica u Crkvu – i Bogu. Iskustvo na 4. strani.

KOSTARIKA

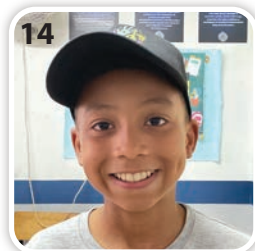
- 4 Želim više | 6. jul
- 6 Majmun u kući | 13. jul
- 8 Ujed zmije! | 20. jul
- 10 Čekajući majku | 27. jul

KOLUMBIJA

- 12 Kod Isusovih nogu | 3. avgust
- 14 „Ne“ crkvi | 10. avgust
- 16 Čudo muzike | 17. avgust

TRINIDAD I TOBAGO

- 18 Destinini novi doživljaji | 24. avgust

DOMINIKA

- 20 Nije čudovište | 31. avgust
- 22 Ko je miljenik | 7. septembar
- 24 Nekad divlja, sada prefinjena | 14. septembar
- 26 Molitva za odlazak u školu | 21. septembar
- 28 Trinaesta subota: Tiha molitva | 28. septembar
- 30 Budući projekti Trinaeste subote
- 31 Aktivnosti za decu
- 35 Materijali za vođe
- 36 Karta

©2024 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

U ovom tromesečju predstavljamo Interameričko odeljenje, koje nadgleda rad Crkve adventista sedmog dana u 42 zemlje i teritorije u Karipskom moru, Centralnoj Americi i severnom delu Južne Amerike. Na tom području živi 305 miliona ljudi i 3,7 miliona adventista. To je odnos jednog adventiste na 82 osobe.

Interamerička divizija odabrala je šest projekata u Kolumbiji, Kostariki, Dominiki i Meksiku, koji će primiti darove Trinaeste subote u ovom tromesečju. Prikupljajući iskustva iz misijskog delovanja, posetio sam i mesta budućih projekata u Kolumbiji, Kostariki i Dominiki.

Tokom putovanja u Interameričku diviziju, posetio sam i mesta gde su ostvarena dva prethodna projekta darova Trinaeste subo-

te u Kostariki, Trinidadu i Tobagu. U Kostariki su vaši darovi Trinaeste subote 2021. godine pomogli da se otvori centar uticaja na Adventističkom univerzitetu Centralne Amerike koji obučava misionare i podučava životnim veštinama decu izloženu rizicima. U Trinidadu i Tobagu, video sam prvu univerzitetsku crkvu, projekat Trinaeste subote 2018. godine, na Univerzitetu Južnih Kariba. Univerzitet je takođe dobio deo darova za 2021. godinu kako bi se otvorio centar za obuku misionara. Čuo sam iz prve ruke izveštaje o Božjem delovanju i sili dok sam intervjuisao ljude na univerzitetskom kampusu, a jedno od tih iskustava, o Destini, možete pronaći na 18. strani.

Posebni dodaci

Ako ovog tromesečja želite da svoje poučavanje u Subotnoj školi učinite zanimljivijim, nudimo vam razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo o misiji. Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Interameričke divizije sa: bit.ly/sud-2024. Pratite nas i na facebook.com/missionquarterlies.

Možete da preuzete i PDF verziju časopisa *Dečja misija*, dostupnu na stranici bit.ly/childrenmission i časopis za mlade i odrasle *Misija* na bit.ly/adultmission. Misijski video snimci su dostupni na adresi: bit.ly/mission-spotlight.

Ako vam mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što ohrabrujete decu da misle na misiju!

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će da se ostvari pet projekata u Interameričkom odeljenju:

- • Centar uticaja za decu izloženu rizičnim situacijama u Buenaventuri u Kolumbiji
- • Centar uticaja za decu izloženu rizičnim situacijama u Puerto Tejadi u Kolumbiji
- • Centar uticaja za decu izloženu rizičnim situacijama u provinciji Limon u Kostariki
- • Osnovna škola „Evezezer“, u Rozou, na ostrvu Dominika
- • Centar uticaja za doseganje ljudi viših društvenih slojeva u Ksalapu, u Meksiku
- • Centar uticaja za doseganje ljudi viših društvenih slojeva u Oaksaku, u Meksiku.

KOSTARIKA | 6. jul

Želim više

Demili

Ubrzo nakon što se devetogodišnja Demili preselila u novi grad u Kostariki, komšija ju je pozvao da ide sa njim u crkvu.

„Pođi sa nama u subotu“, rekao je čika Porfirije.

Demili je bila zadovoljna što je dobila poziv. U novom gradu nije imala prijatelje, a subotom nije imala šta da radi.

„Volela bih“, odgovorila je.

Zamolila je majku za dozvolu da ide u crkvu. Majka nikada nije čula za crkvu koja ima bogoslužnja subotom.

„Kakva je to crkva?“, upitala ju je.

Ali otac je znao sve o bogoslužnju subotom.

„Odrastao sam u Crkvi adventista sedmog dana“, rekao je. „To je dobra crkva.“

Zato je majka dala dozvolu i Demili je mogla da ode u crkvu sledeće subote.

Čika Porfirije je stigao u Demilinu kuću subotu u 8:35 ujutru i odveo je na svom motoru u crkvu. Njegova žena, teta Sara, išla je za njima peške. Nije moralo mnogo da se pešači od njihove kuće do Adventističke crkve.

Demili je bilo čudno što ide u crkvu u subotu. U svom starom gradu, u crkvu je išla samo nedeljom. Ali svidela joj se muzika i propoved u Adventističkoj crkvi.

Vratila se u crkvu sledeće subote i subote posle te.

Zatim je počela da ide na molitvene sastanke u crkvu sredom uveče. Dok je učila o Bibliji, u njenom srcu je rasla ljubav prema Isusu.

Demili je bila veoma srećna! Ali čeznula je za nečim više. Želela je da i njena majka ide u crkvu.

Jedne subote pozvala je majku da pođe sa njom.

Ali majka nije htela da ide. „Sada nisam spremna da idem u crkvu“, rekla joj je. „Možda kasnije.“

„Dođi, molim te“, kazala je Demili. „Dođi samo da me čuješ. Danas ću pevati.“

Majka je pristala i otišla sa Demili u crkvu.

Sledeće subote, majka opet nije htela da ide. Međutim, Demili je vodila zajedničko pevanje, pa je majka ponovo otišla. Nakon

toga, majka je svake subote išla sa Demili u crkvu.

Demili je bila presrećna! Ali želela je nešto više. Spremala se za krštenje i htela je da se i majka krsti.

„Volela bih da se krstiš u crkvi sa mnom“, rekla je majci.

Demili je napravila sopstvene lekcije za proučavanje Biblije i koristila ih je da poučava majku o Bogu.

Ubrzo se majka krstila i pridružila se Adventističkoj crkvi. Demili je takođe krštena.

Ali to nije kraj.

Demili je pozvala svoje nove prijatelje da dođu u crkvu. Proučavala je Bibliju sa njima, koristeći biblijske lekcije koje je napravila za majku. Pet njenih prijatelja je poklonilo svoja srca Isusu prilikom krštenja: tri druga iz razreda, njena dvanaestogodišnja tetka i dvanaestogodišnji rođak.

Danas je Demili možda najsrećnija devojka u Kostariki! Ali ona i dalje žudi za nečim više.

„Molite se za mog oca i ostatak moje porodice da prihvate Isusa i pridruže se našoj crkvi“, kaže ona. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori centar uticaja koji će u Kostariki decu izloženu rizičnim situacijama poučavati o Isusu. Hvala vam što planirate velikodušni dar 28. septembra.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite gde se na karti nalazi Kostarika.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Demili: bit.ly/Deymili.
- Recite deci da je čika Porfirije pozvao mnogo dece u crkvu. Tokom proteklih pet godina kršteno je petnaestoro te dece, uključujući i Demili.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja iz misijskog delovanja i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

MISIONSKI ZAPIS

Frenk i Kora Haćins bili su prvi adventistički radnici na obalama centralnoameričkih Kariba krajem 19. i početkom 20. veka. Frenk je radio kao zubar, kolporter i pastor. U to vreme, najbolji način za obilazak okolnih mesta bio je čamcem, pa je Frenk iznajmio čamac za svoja putovanja dok sebi nije mogao da priušti kupovinu škune (jedrilice) koju je nazvao „Glasnik“.

KOSTARIKA | 13. jul

Karjeri

Majmun u kući

Mala Karjeri je veoma volela svoju prabaku. I prabaka je mnogo volela Karjeri.

Kada se prabaka razbolela, provele su sate zajedno u spavaćoj sobi u kojoj je prabaka boravila u porodičnoj kući u Kostariki.

Nažalost, prabaka nije ozdravila, već je preminula.

Karjeri je bila veoma tužna.

Otac i majka su videli Karjerino žalosno lice i kupili su joj malo štene šnaucera. Nadali su se da će mala Tinki nasmejati njihovu ćerku.

Ali i štene je dobilo neku bolest i uginulo. Sada je Karjeri bila još tužnija.

„Mama, sve što volim je nestalo“, rekla je.

Majka je držala devojčicu u naručju. Zajedno su plakale.

Nekoliko dana kasnije dogodilo se nešto strašno. Kao da je neko zlo ušlo u njihovu kuću.

Karjeri je po prvi put u svom životu videla smeđeg majmuna u crveno-belom košulji u dnevnoj sobi. Uplašila se i otrčala u kuhinju.

Ali majmun je bio u kuhinji. Tada je Karjeri pobjegla u svoju sobu, ali je majmun bio i tamo.

Karjeri se jako uplašila i rekla je ocu i majci šta je videla.

Ali njeni roditelji nisu mogli da vide majmuna. Nisu razumeli šta se dešava. Zamolili su pastora Adventističke crkve za pomoć.

Pastor je razgovarao sa devojčicom. Ona mu je ispričala svoju duboku tugu zbog gubitka prabake i šteneta. Opisala je kako se majmun pojavljivao u različitim prostorijama kuće.

Pastor nikada ranije nije čuo takvu priču. On se pomolio sa Karjeri. Pitao se da li je majmun možda povezan sa Karjerinom tugom.

Rekao je ocu i majci da je njihova jedina nada u Bogu.

„Provodite vreme sa Bogom, molite se i čitajte Bibliju i On će pomoći“, rekao im je.

„Morate se više moliti i čitati Bibliju“, ponovio je. „Probajte stalno da budete uz Karjeri. Ne ostavljajte je samu.“

Otac i majka su odlučili da odvoje više vremena za Boga. Porodica je imala jutarnja bogoslužnja, ali ne svakog dana. Ponekad su otac i majka bili toliko zauzeti da bi zaboravili da pozovu Karjeri u dnevnu sobu da čitaju Bibliju i da se pomole za jutarnje bogoslužnje.

Nešto je moralo da se promeni. Otac i majka su odlučili da imaju porodična bogoslužnja, ne samo svakog jutra nego i svake večeri. Dakle, pre nego što bi se Karjeri igrala sa svojim igračkama ili doručkovala ujutru, otišla bi u dnevnu sobu na bogoslužnje. I pre nego što bi legla na spavanje, ponovo se pridružila roditeljima na bogoslužnju.

Karjeri je volela da sluša iskustva iz Biblije. Dok ih je slušala, njena tuga je polako nestajala. Dok je slušala, počela je da se osmehuje. Kad je saznala da će se Isus vratiti na zemlju i oživeti mrtve, lice joj je zablistalo od radosti!

„Mama, želim da Isus brzo dođe“, rekla je. „Zašto?“, pitala je majka.

„Zato što želim da vidim svoju prabaku“, rekla je Karjeri. „Znam da će je Isus podići u život.“

Na svakom jutarnjem i večernjem bogoslužnju, Karjeri se molila da strašni majmun ode. Molio se i otac, molila se i majka.

Dok su se molili, majmun je postajao sve manji i manji.

Onda je došao dan kada majmuna više nije bilo. Karjeri je prestala da ga viđa u kući.

Danas Karjeri ima 10 godina i sama čita Bibliju za svoje lično jutarnje proučavanje. Zatim odlazi u dnevnu sobu da se pomoli

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Kostariku na karti.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Karjeri: bit.ly/Karyeri.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja iz misijskog delovanja i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

sa ostatkom porodice. Voli da čita o Isusu koji je voli i štiti je od svih strašnih stvari.

„Svako jutro čitam Bibliju pre nego što uradim bilo šta drugo“, kaže ona. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori centar uticaja u kome će deca u Kostariki izložena rizičnim situacijama naučiti o Isusu koji ih voli i štiti. Hvala vam što planirate velikodušni dar 28. septembra.

MISIONSKI ZAPIS

Prve adventističke crkve su se uglavnom oblikovale duž karipske obale i mnoge male crkve su rasle u blizini železničkih stanica duž pruge.

KOSTARIKA | 20. jul

Ujed zmije!

Hikel

Osmogodišnji Hikel trčao je po travi jednog vrelog ponedjeljka popodne u Kostariki.

Bili su na raspustu i on je igrao fudbal sa svojim osmogodišnjim prijateljem Roideonom.

Pod njegovim bosim nogama osećao je meku zelenu travu u crkvenom dvorištu.

Tada je Hikel video prazan gol i svom snagom je pojurio za loptom. Podigavši nogu, iz sve snage ju je šutnuo.

Odjednom je osetio oštar bol u zadnjem delu stopala.

Podigavši nogu, pogledao je svoje stopalo. Tamnosmeđa zmija sa belim prugama visila mu je sa pete.

Hikelove oči su se raširile od užasa i on je vrisnuo: „Aaaaaaaa!“

U tom trenutku zmija mu je pustila nogu i skliznula u travu.

Stopalo ga je jako bolelo, ali je ipak otrčao kući što je brže mogao. Bio je uplašen.

„Mama!“, viknuo je plačući. „Ujela me je zmija!“

Majka je čula njegov plač i istrčala iz kuće. I ona se uplašila. Videla je dva traga koja su ostavili zmijski ocnjaci na njegovoj peti.

Majka je u žurbi telefonom pozvala oca. Otac je došao sa posla i odveo dečaka kod lekara. Doktor je izvukao špic i dao Hikelu injekciju. Zatim je zabrinuto pogledao dečaka.

„Da li se osećaš dobro?“, upitao ga je.

Hikel nije izgledao dobro. Nije izgledao dobro jer se nije osećao dobro.

Doktor je znao šta treba da radi. On je dečaku dao plastičnu kesu.

Hikel je brzo stavio kesu na usta.

Dečak je odmah povratio u kesu svoj ručak od pirinča i kuvane zelene banane.

Tras!

Hikel se onesvestio i pao na pod.

Niko nije znao kakva je zmija ujela dečaka. Da li je bila opasna? Da li je Hikelov život bio u opasnosti?

Neki ljudi koji su čuli šta se dogodilo, otrčali su do crkvenog dvorišta da potraže zmiju. Nakon kraće potrage, zmija je pronađena u travi iza male šupe koja je služila kao spoljnja kuhinja crkve.

„To je mladunče baršunaste zmije!“, povikao je neko.

Baršunasta zmija je inače najotrovnija zmija u Kostariki.

Neko je ubio zmiju i odneo je lekaru.

Ovo je bila ozbiljna i hitna situacija. Doktor je pozvao hitnu pomoć.

Nedugo posle toga, hitna pomoć je odvezla Hikela do najbliže gradske bolnice. Bio je mrak kada je dva sata kasnije Hikel stigao u grad Limon.

Bilo je strašno što je došao u bolnici. Bilo je strašno imati veliko, otečeno stopalo. Hikel se plašio i zamolio je majku da se moli Bogu za pomoć.

Majka i Hikel su zatvorili oči.

„Bože, molim te, izleči Hikelovo stopalo“, molila se majka. „Pomozi mu da uskoro napusti bolnicu.“

Zatim je rekla dečaku da veruje da je Bog sa njim.

Hikel je verovao.

Trećeg dana u bolnici, Hikelu je rečeno da je potpuno zdrav i pušten je kući. Bio je veoma srećan! Znao je da je Bog čuo majčinu molitvu i da ga je iscelio.

Kod kuće je ceo grad čuo da je Hikela uje-la zmija i da se čudesno oporavio. Svi su bili zadivljeni kad su videli zdravog i srećnog dečaka.

„To je čudo“, rekao je neko.

„Postoji Bog koji se brine o svojoj deci“, rekao je neko drugi.

Sledeće subote, devetoro ljudi je došlo u crkvu nakon što je čulo kako je Bog odgo-

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Kostariku na karti.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Hikelu: bit.ly/Hickel-IAD.
- Recite deci da je baršunasta zmija poznata i kao fer-de-lans.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije sa: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

vorio na majčinu molitvu. Svih devetoro je kasnije predalo svoja srca Isusu i krstilo se.

Hikel je srećan što je živ.

„Bog me je spasio od zmije“, kaže on. 🌍

Deo darova Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će da se otvori centar uticaja koji će u Kostariki poučavati decu izloženu rizičnim situacijama o moći molitve. Hvala vam što planirate velikodušni dar 28. septembra.

ČUDESNA ZEMLJA

U Kostariki je gitara popularni instrument, naročito pri pratnji narodnih plesova; ali nacionalni instrument Kostarike je marimba.

KOSTARIKA | 27. jul

Mišel

Čekajući majku

Mišel je rođena u porodici koja nije bila nalik srećnim porodicama koje vidite u knjigama i na filmovima. Njena majka je, nažalost, imala problema sa alkoholom i nije marila za Mišel i njenih sedmoro braće i sestara. Na kraju ih je ostavila same, i kao rezultat toga, Mišel i njena braća i sestre morali su da odu u sirotište.

Mišel je imala samo četiri godine kad je stigla u sirotište u Kostariki. U sirotištu je živela u jednoj kući sa još 11 devojčica i tetkom koja se brinula o njima. Išle su u školu, imale su šta da jedu, da obuku i obuju.

Ali Mišel je želela nešto više od hrane, odeće i obuće. Želela je majku.

Vreme je prolazilo, a njena čežnja za majkom je sve više rasla.

Kada je Mišel imala 11 godina, otišla je na jedan koncert u sirotište i tamo je videla prelepu ženu kako peva evanđeoske pesme. Mišel nije mogla da prestane da je posmatra.

Nedugo kasnije, žena, koja se zvala Stefani, osnovala je dečji hor u sirotištu. Mišel je volela da peva, tako da se pridružila horu.

Mišel je sve češće viđala Stefani. Stefani je došla u Mišelinu kuću i ponudila im da im drži biblijske časove. Tetka starateljica je prihvatila i 11 devojčica i Mišel su zajedno sa tetkom počele da proučavaju Bibliju.

Na Mišelin 12. rođendan, Stefani je pripremila naročitu rođendansku proslavu za svih 12 devojčica u Mišelinom kući.

„Proslavićemo svačiji rođendan!“, rekla je.

Ali Mišel je znala da je rođendanska proslava posebno za nju.

Devojke su jele picu i belo-zelenu tortu, a gledale su i film o lekaru koji je bio adventista sedmog dana. Bio je to izuzetno zabavan rođendan. Mišel se osećala kao da joj Stefani indirektno govori da je želi za ćerku.

Za vreme raspusta, Stefani je vodila Mišel u crkvu. Jednog dana, dok je Mišel slušala propovednika kako govori o Božjoj ljubavi, shvatila je da želi da preda svoje srce Isusu.

„Želim da se krstim“, prošaputala je.

„O, zaista?“, upitala je Stefani.

„Da!“, rekla je Mišel odlučno.

Mišel se krstila. Bila je veoma srećna! Znala je da je Božja ćerka. Sada je imala Oca

na nebesima. Ali nešto je nedostajalo. Još uvek je želela majku na zemlji.

Mišel je skupila svu svoju hrabrost i upitala Stefani: „Zašto me ne usvojiš?“

Stefani je bila iznenađena i upitala je da li to zaista želi. Mišelin odgovor je bio glasno „Da!“

Stefani ju je upozorila da usvajanje nije lak put. Bila im je potrebna vladina dozvola i trebalo je da prevaziđu mnoge prepreke. Ali odlučile su da pokušaju.

Jednog dana, Stefani je došla u sirotište sa sjajnim vestima.

„Spakuj svoje stvari jer ideš kući sa nama“, rekla je.

Mišel nije mogla da veruje. Konačno će imati svoju porodicu. Spakovala je stvari i otišla. Bila je presrećna! Konačno je imala pravu majku.

Sada Mišel studira da postane medicinska sestra na Adventističkom univerzitetu u Kostariki. Sanja da jednog dana postane medicinska sestra misionar. Želi da pomaže drugima, kao što je njoj pomogla njena majka koja ju je usvojila.

Ali Mišel zna da nisu sva deca srećna kao ona. „Ti si izuzetak“, kaže njoj ponekad Stafani. „Ali šta će biti sa ostalima?“ 🌍

U Kostariki, kada deca bez porodice napune 18 godina, moraju da napuste sirotište i nađu posao. Mnogi nemaju lepu budućnost i suočavaju se sa problemima poput zavisnosti od alkohola i droge. Zato Mišel i njena majka zajedno održavaju biblijske časove u Mišelinom starom sirotištu.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Kostariku na karti.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Mišel: bit.ly/IAD-Michelle.
- Preuzmite fotografije o ovom iskustvu sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Zbog toga će deo darova Trinaeste subote u ovom tromesečju otići u Kostariku, gde će pomoći siročadi i drugoj deci izloženoj rizičnim situacijama da nauče više o Bogu. Hvala vam što planirate velikodušni dar 28. septembra.

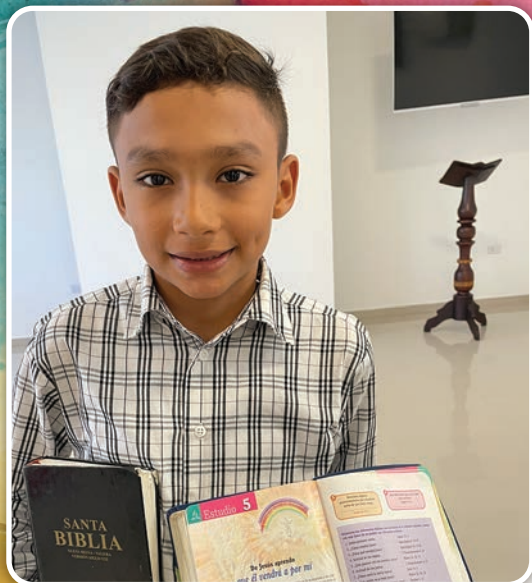

ČUDESNA ZEMLJA

U Kostariki ima mnogo različitih vrsta žaba, među kojima su žabe jarkih boja, kao i otrovna žaba za strele (poison dart frog), čiji su otrovni sekret sa kože koristili domorodački narodi da namažu vrhove svojih strela.

KOLUMBIJA | 3. avgust

Samuilo

Kod Isusovih nogu

Kad je Samuilo imao 7 godina, sanjao je jedan značajan san. Sanjao je da će mnoge ljude dovesti do Isusovih nogu. Želio je da mnogi ljudi upoznaju Isusa i da zavole Isusa baš kao što ga i on voli. Ali pomalo se i plašio jer je bio samo malo dete.

Zato se molio: „Gospode, molim Te, pomoz mi da osvojim barem jednu dušu za Tebe.“

Molio se, i molio se i molio se. Četiri godine se molio istom molitvom.

Zatim su se, kad je imao 11 godina, on i njegova porodica preselili u novi grad u Kolumbiji. Uzbudeno je pomislio: „Ovo je možda moja prilika da osvojim duše za Hrista.“

Molio se: „Gospode, molim Te, pomoz mi. Želim da dovedem barem jednu osobu Tebi.“

U svojoj adventističkoj školi, Samuilo je brzo primetio da ima mnogo dece koja ne potiču iz adventističkih porodica. Jedan od njegovih drugova iz razreda bio je četrnaestogodišnji Johan. Samuilo je bio sasvim siguran da Johan nije iz adventističkog doma jer je koristio ružne reči kada je razgovarao sa drugim dečacima. Johan takođe nije poznao Bibliju. Kada bi učitelj postavljao pi-

tanja na času poznavanja Biblije, izgledalo je kao da Johan nije znao nijedan odgovor.

Samuilo je pomislio u sebi: „Johan je moja prilika!“

Samuilo je počeo da razgovara sa Johanom o Bibliji kad god bi se videli. Saznao je da Johan nije ni imao sopstvenu Bibliju.

Jednog dana, tokom bogoslužjenja u školi, Johan se nagnuo i upitao Samuila: „Mogu li da čitam iz tvoje Biblije?“

„Naravno“, odgovorio je Samuilo i dodao mu svoju ilustrovanu Bibliju za decu.

Johan ju je otvorio i počeo da čita.

„Oh, ovo je zanimljivo“, rekao je.

Samuilo se pružio preko klupe da vidi šta Johan čita. Čitao je Isusovu priču o pastiru koji je tražio izgubljenu ovcu iz Jevanđelja po Luki, 15. poglavlja.

Na kraju bogoslužjenja deca su pozvana da se međusobno pomole jedni za druge.

Samuilo se molio sa Johanom.

„Gospode, molim Te, pomoz Johanu da postane bolji dečak“, molio se. „Daj mu priliku da izabere Tebe.“

Johanu se dopala molitva. „Hvala ti“, rekao je kada je Samuilo završio. Ali on se nije pomolio.

Sledećeg dana, Samuilo je stavio dve Biblije u svoj ranac dok je kretao u školu. Jednu za sebe i jednu za Johana. Druga Biblija je bila crna Biblija koju mu je otac poklonio za deveti rođendan.

Njegova prilika da pokloni Bibliju Johanu došla je tokom odmora, kad je Johan upitao: „Mogu li ponovo da čitam tvoju Bibliju?“

Samuel je bio veoma srećan!

Rekao je: „Naravno! Možeš da čitaš moju Bibliju kad god poželiš.“

Stavio je ruku u ranac i izvadio dve Biblije. Crnu Bibliju je dao Johanu.

Zatim su dva dečaka otvorila Biblije i pročitali jedan događaj iz nje. Posle toga se Samuilo pomolio, zahvaljujući Bogu što su mogli da čitaju zajedno i tražeći pomoć da razumeju ono što su pročitali.

Nakon toga su Samuilo i Johan svaki dan za vreme odmora čitali Bibliju.

Ubrzo je i Johan želeo da se moli kada bi završili sa čitanjem Biblije. Njegova prva molitva bila je jednostavna.

„Gospode, ovde sam“, rekao je. „Pomozi mi. Hvala Ti za moju porodicu. Hvala Ti što si mi dao priliku da učim. Pomozi mi da dobro učim.“

Nakon što su neko vreme zajedno čitali Bibliju, Samuilo je pozvao Johana da preda svoje srce Isusu krštenjem. Johan se složio!

Danas je Johan kao novi dečak. Ranije je koristio ružne reči i nije poznavao Bibliju. On sada koristi samo ljubazne i lepe reči i veoma dobro poznaje Bibliju – i Boga.

Da bi bilo zanimljivije

- Prikažite deci Kolumbiju na karti.
- Recite deci da fotografija prikazuje Samuila sa njegove dve Biblije.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Samuilu: bit.ly/Samuel-IAD.
- Preuzmite fotografije o ovom iskustvu sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Samuilo je srećan što je mogao da dovede Johana do Isusovih nogu, i moli se za priliku da podeli svoje poznanstvo sa Isusom sa još mnogo ljudi.

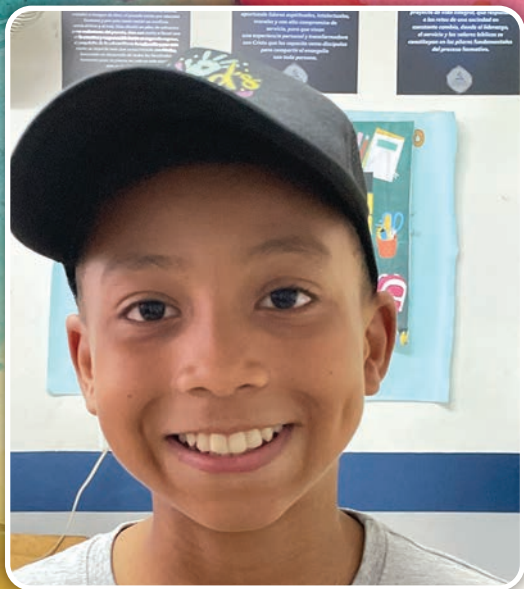
On kaže: „Bez obzira na vaše godine ili znanje koje imate, možete razgovarati sa ljudima o Isusu.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da deca u Kolumbiji uče o Isusu. Hvala vam što planirate velikodušni dar 28. septembra.

MISIONSKI ZAPIS

Iako su adventisti dugo godina patili od progona zbog svojih uverenja, kolumbijska vlada je 1991. godine donela zakon koji štiti versku slobodu.

KOLUMBIJA | 10. avgust

Aron

„Ne“ crkvi

Jedne subote, Aron je izjavio da više ne želi da ide u crkvu.

Karantin zbog Kovida19 je u Kolumbiji ukinut nekoliko nedelja ranije. Ljudi su konačno mogli da idu u crkvu nakon što su mnogo meseci bili zatvoreni u svojim kućama. Ali nešto je bilo drugačije. U crkvi nije bilo dece koja su bila Aronovih godina, a devetogodišnjem Aronu, koji je bio veoma društven, to se uopšte nije dopadalo.

Treće subote je svoju odluku saopštio svojoj majci.

„Ne želim da se vraćam u crkvu“, rekao je.

Majka nije ništa rekla, ali je bila veoma tužna.

Kasnije tog dana, razgovarala je o tome sa ocem.

„Moramo nešto da preduzmemo u vezi sa ovim“, rekla je. „Ako Aronovi prijatelji ne idu u crkvu, moramo nekako da dovedemo crkvu u našu kuću.“

Otac je mislio da je to dobra ideja. I tako su, on i majka napravili plan i predstavili ga Aronu. „Otvorićemo našu kuću, a ti ćeš pozvati svoje prijatelje“, rekla mu je majka.

Otac je rekao da će prve subote gledati film o Isusu.

„Učićemo ih o Isusu“, rekao je. „Mi ćemo da misioniramo.“

Aron se osmehnuo. Svidela mu se ta zamisao i on je uzviknuo: „Može!“

Aron je voleo izazove. A pozvati prijatelje u svoju kuću da uče o Isusu bio je stvarni izazov.

Istrčao je iz kuće i skoro odmah ugledao svog devetogodišnjeg prijatelja koji je živeo u blizini.

„Da li bi voleo da dođeš kod mene u sredu uveče? Gledaćemo crtani film o Isusu“, rekao mu je.

„Da, naravno!“, uzviknuo je dečak.

Aron je pronašao drugog prijatelja i postavio mu isto pitanje. Taj prijatelj je takođe pristao da dođe.

Ali neki prijatelji su odbili njegov poziv. Jedan je rekao: „Ne mogu da dođem jer moram da igram fudbal.“ Jedna devojčica je rekla: „Ne mogu da dođem jer moram da idem na proslavu.“ Treći drugar mu je rekao: „Ne mogu da dođem jer moram da idem da jedem u to vreme.“

Aronu to nije smetalo. Shvatio je da ne vole svi Isusa niti žele da znaju više o Njemu.

Prve srede uveče, 15 dečaka i devojčica okupilo se u Aronovom domu.

Prvo je Aron pitao decu o njihovoj nedelji. Zatim su pevali neke hrišćanske pesme, a Aron je pitao da li neko zna da se moli. Posle molitve su pogledali crtani film o stvaranju zemlje.

Nakon toga, otac je pitao decu šta su naučili o Bogu. Neko je rekao je da je naučio da je Bog stvorio sve ljude. „Nismo evoluirali od majmuna“, rekao je.

Kako su deca iz nedelje u nedelju dolazila u Aronovu kuću, otac i majka su shvatili da im treba više od gledanja hrišćanskih crtanih filmova. Nekoliko dečaka i devojčica govorilo je veoma grubo. Jedan dečak je uvek tukao drugu decu. Gledanje crtanog filma nije bilo dovoljno da nauči decu da imaju i neguju dobre vrednosti.

Tako je Aron počeo da poziva svoje prijatelje na još jedan sastanak subotom popodne. Na svakom sastanku su decu poučavali dobrim vrednostima kroz biblijske stihove i zabavne aktivnosti.

Ubrzo je mnogo, mnogo dece dolazilo u Aronovu kuću sredom uveče i subotom popodne. Aron je počeo da ih poziva i da idu s njim u crkvu i subotom ujutru.

Šest meseci nakon što je Aron rekao majci da više ne želi da ide u crkvu, promenio je svoje mišljenje. Rado je išao u crkvu subotom jer je crkva bila puna dece koja su bila njegovih godina. On ih je sve doveo tamo. U stvari, doveo je dovoljno prijatelja u crkvu da osnuju sopstveni razred subot-

Da bi bilo zanimljivije

- Prikaži deci Kolumbiju na karti.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Aronu: bit.ly/Aaron-IAD.
- Preuzmite fotografije o ovom iskustvu sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org

ne škole – a 10 njegovih prijatelja spremalo se da preda svoja srca Isusu i da se krsti.

„Srećan sam što idem u crkvu jer u crkvi ima decu mojih godina“, kaže Aron. 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će deci u Kolumbiji da uče o Isusu. Hvala vam što planirate velikodušni dar 28. septembra.

MISIONSKI ZAPIS

Prva adventistička radio stanica u Kolumbiji počela je da emituje program 26. oktobra 2019. godine i zvala se Esperanza (Nada) kolumbijskog radija.

KOLUMBIJA | 17. avgust

Čudo muzike

Mojzeš

Mojzeš je imao samo 8 godina kada se njegova porodica preselila iz Venecuele u Kolumbiju, u Južnoj Americi.

Odmah je primetio da se mnogi dečaci ponašaju vrlo grubo u njegovoj novoj školi.

Pomislio je: „Kad bi poznavali i voleli Isusa, ne bi se tako ponašali i govorili.“

Pitao se kako bi mogao da ih upozna sa Isusom.

Onda mu je pala na um jedna zamisao.

Na odmoru je pozvao nekoliko dece da sa njim na igralištu čitaju Bibliju. Troje dece se složilo i okupili su se oko njega dok je otvarao svoju Bibliju i Knjigu proroka Danila.

Posle tri nedelje, desetoro dece se redovno okupljalo oko Mojzeša tokom odmora da bi čuli kako čita Bibliju. Učitelji su bili zavidljivi kada su videli decu kako iskreno govore o Danilu i Otkrivenju. Jedna od učiteljica je pozvala Mojzešovog oca da izrazi svoje iznenađenje. Mojzešov otac nije bio iznenađen. Kod kuće ga je Mojzeš pitao kako može da podučava decu knjigama Danila i Otkrivenja, i bio je ponosan na svog sina.

Posle dva meseca, dečja biblijska grupa je postala toliko velika da su počeli da se sa-

staju za vreme ručka na igralištu. Deca su jela dok su razgovarala o Bibliji.

Mojzeš je tada shvatio da je grupa postala toliko velika da joj je potrebno ime. Dugo je razmišljao o tome. Dugo se molio za to. Tada se opredelio za ime Evener. Reč „Evener“ sastoji se od dve hebrejske reči: „even“, što znači „kamen“ i „ezer“, što znači „pomoć“. Mojzeš je želeo da deca zapamte da je Bog njihov „Kamen pomoći“.

Meseci su prolazili, a Mojzešovi drugovi iz razreda se nisu menjali.

Mojzeš je bio duboko razočaran. Pitao se da li možda postoji bolji način da pouči svoje drugove iz razreda o Isusu. Ponovo je dugo razmišljao o tome. Dugo se i molio za to.

A onda je primetio nešto. Činilo se da sva deca vole muziku. Mogao je da razume i zašto. I on je voleo muziku. Ne samo da ju je voleo, Mojzeš je znao da svira klavir, gitaru, violinu, flautu i ukulele! Ali mnogi njegovi drugovi iz razreda nisu svirali nijedan muzički instrument.

Mojzeš je odlučio da otvori muzički klub. Učio je svoje drugove iz razreda da sviraju. Učio ih je pesmama koje proslavljaju Boga.

Šestoro dece se željno pridružilo muzičkom klubu čim je otvoren. Mojzeš je obezbedio muzičke instrumente kako bi deca mogla da vežbaju u školi. Čak je davao i svojim drugovima iz razreda svoju violinu i flautu da je ponesu i vežbaju kod kuće.

Klub je rastao i rastao, a Mojzeš je vredno učio decu kako da sviraju prelepe pesme hvale.

Klub je postao poznat po divnoj muzici. Ubrzo su mladi muzičari svirali na bogoslužjenjima i drugim školskim priredbama. Na kraju godine svirali su na dodeli diploma.

Prolazila je godina za godinom. Mojzeš je vodio muzički klub sve dok nije završio deveti razred. Škola nije imala 10. razred, pa je morao da se preseli u drugu školu da bi mogao da završi srednju školu.

Ali muzički klub je nastavio da se sastaje. Nakon što je Mojzeš otišao, škola je odlučila da muzičko obrazovanje učini zvaničnim predmetom i zamolila je Mojzeša da bude prvi nastavnik nedeljnog časa muzike.

Tako je Mojzeš, iako je imao samo 14 godina, već postao nastavnik muzičkog obrazovanja. Ima čak 25 učenika.

Svakog četvrtka rano napušta srednju školu da bi predavao muzičko u svojoj staroj školi.

Za svoj rad ne prima platu. On predaje muzičko kao volonter na osnovu dobrote svog srca. On predaje muzičko jer želi da deca upoznaju Isusa.

Njegov rad sada već daje rezultate. Jedan dečak koji se ponašao grubo je predao svoje srce Isusu i krstio se. On je sada potpuno novi dečak.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Venecuelu i Kolumbiju na karti.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Mojzešu: bit.ly/Moises-IAD.
- Preuzmite fotografije o ovom iskustvu sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org

Mojzeš se nada da će i mnoga druga deca upoznati Isusa.

„Osnovao sam muzičku grupu da dovedem decu Isusu“, rekao je. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će deci u Kolumbiji da uče o Isusu. Hvala vam što planirate velikodušni dar 28. septembra.

ČUDESNA ZEMLJA

Retki kolumbijski medvedi „naočarci“ su jedina vrsta medveda u Južnoj Americi.

TRINIDAD I TOBAGO | 24. avgust

Destini

Destinini novi doživljaji

U siromašnom kraju Trinidad i Tobago živi devojka po imenu Destini. Ona je bistra devojka sa srcem punim radoznalosti i duhom željnim novih poduhvata. Ona ima naročito iskustvo koje je počelo kada je još bila vrlo mala.

Kad je Destini imala samo 2 godine, živela je sa svojom prabakom, tetkom, ujakom i dva brata. Njena majka je morala da se udalji od svoje porodice na neko vreme zbog nekih teško rešivih problema. Porodica je bila veoma siromašna.

Jednog dana, Destini je čula svoja dva brata kako pričaju o Izviđačkom klubu u kojem su deca mogla da uče o Isusu i učestvuju u zanimljivim aktivnostima. Destinino srce zatreptalo je od radoznalosti. Kod kuće joj je bilo dosadno i čeznula je za novim doživljajima.

Destini je pitala svoju prabaku da li može da ode sa braćom u klub. Ali njena prabaka joj je rekla da je premala za to.

„Ne, dušo, previše si mala za Izviđače“, rekla joj je njena prabaka.

Destini je spustila glavu. Bila je veoma tužna. Činilo se kao da su njeni snovi o novim doživljajima završeni.

Ali onda, jedne tople nedeljne večeri, Destini se sa prabakom vraćala iz prodavnice, kad su ugledale tetu Onesu, vođu kluba Izviđača. Išla je kući sa decom koja su upravo bila na sastanku kluba u njenoj kući.

Teta Onesa je primetila Destini i razgovarala sa njenom prabakom.

„Kako se devojčica zove?“, upitala je baku.

„Destini“, odgovorila je njena prabaka.

Uz ljubazan osmeh, tetka Onesa se okrenula ka Destini i upitala je: „Da li bi volela da se pridружиš našem klubu?“

Destinino srce je ubrzano počela da kuca od uzbuđenja, i ona je željno klimnula glavom.

Pogledala je svoju prabaku da vidi šta će ona reći.

Njena prabaka se osmehnula.

„Naravno, možeš da ideš ako te zovu“, rekla je.

I tada su počeli Destinini novi doživljaji. Destini se pridružila razredu „Dabrova“, koji se sastajao svake sedmice u kući tetke Onese.

Na prvom sastanku naučila je izviđačku zakletvu i pesmu. Sa oduševljenjem je izjavila: „Zato što me Isus voli, uvek ću davati sve od sebe!“

Kad je te večeri stigla kući, radosno je rekla svojoj prabaki: „Više mi nije dosadno!“

Destini je redovno odlazila na sastanke kluba i počela je da se oseća kao da pripada velikoj porodici. Tetka Onesa joj je postala kao majka, učeći je događajima iz Biblije.

U početku, Destini nije znala mnogo biblijskih događaja, ali je želela da ih nauči. Polako, ali sigurno, otkrila je događaje o Noju i barci, Joni i velikoj ribi i još mnogo drugih. Njeno omiljeno iskustvo iz Biblije bilo je ono o Jestiri.

Destini je volela da provodi vreme sa teta Onesom. Toliko je uživala u sastancima Izviđača da na kraju sastanaka nije želela da ide kući. Njena braća su na kraju sastanaka odlazila kući, ali ona je sve češće ostajala u kući tetke Onese radi porodičnog bogoslužjenja. Zatim je provodila vikende, pa čak i radne dane u kući tetke Onese. Sa tetkom Onesom je išla u crkvu subotom i čak je pevala tokom izvođenja posebne muzičke tačke u crkvi. Njena prabaka je bila srećna što se teta Onesa dobro brine o njoj.

Došao je dan kada je tetka Onesa Destini spremila posebnu sobu u svojoj kući. Destini se uselila kod teta Onese. Imala je novi dom.

Ali Destinini novi poduhvati se nisu tu završili. Odlučila je da se krsti na svoj 12. rođendan.

Svi u komšiluku su videli kako se Destinini život promenio nakon što je upoznala Boga preko teta Onese i kluba Izviđača. Oni su bili veoma srećni zbog nje i želeli su da i oni upoznaju njenog Boga!

Da bi bilo zanimljivije

- Pokaži deci Trinidad i Tobago na karti.
- Pogledajte Destiniin Jutjub video: bit.ly/Destini-IAD.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mk.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org

I tako je Destini od male devojčice sa srcem punim čežnje postala blistava svetiljka u svojoj zajednici, nadahnjujući druge svojim životom. 🌍

Deo darova Trinaeste subote 2018. godine pomogao je u izgradnji crkve na Univerzitetu Južnih Kariba, u blizini mesta gde Destini živi. Hvala vam za vaše darove Trinaeste subote koji pomažu u poučavanju ljudima o Bogu na Trinidadu i Tobagu, kao i širom celog sveta.

ČUDESNA ZEMLJA

Hrana na Trinidadu i Tobagu poznata je po brojnim jelima od morskih plodova, naročito rakova sa karijem i knedlama.

DOMINIKA | 31. avgust

Nije čudovište

Hišon

Učiteljica je stajala ispred razreda u državnoj školi u ostrvskoj državi Dominika. Redovi mališana iz prvog razreda sedeli su na svojim mestima. Učiteljica je govorila. Deca su slušala. Sva osim jednog.

Lup ... lup ... lup.

Buka je prekinula učiteljicu dok je govorila u inače tihoj učionici.

Lup ... lup ... lup.

Učiteljica je prečila i namrštila se. Odakle je dolazio taj zvuk? Pogledala je po učionici. Njene oči su se zaustavile na šestogodišnjem Hišonu.

Lup ... lup ... lup.

Dečak je držao olovku u ruci i polako je kuckao njome o svoj drveni sto.

Lup ... lup ... lup.

„Hišon“, rekla je učiteljica. „Prestani sa tim.“

Hišon je spustio olovku na sto. Učiteljica je nastavila da govori. Deca su nastavila da slušaju. Prošlo je nekoliko minuta. Ali se onda odjednom ponovo čulo:

Lup ... lup ... lup.

Učiteljica je izgledala uznemireno. Neka deca su počela da se smeju; Hišon to nije primetio. Bio je previše zauzet.

Lup ... lup ... lup.

„Hišon“, rekla je učiteljica. „Rekla sam ti da prestaneš to da radiš.“

Sve je bilo tiho nekoliko minuta. Onda je ponovo počelo:

Lup ... lup ... lup.

Učiteljica je podigla telefon i pozvala Hišonovu majku.

„Odvedite Hišona kući“, rekla joj je.

Majka je ubrzo stigla u školu.

To nije bio prvi put da ju je učiteljica pozvala.

Hišon je bio dobar dečak. Ali je imao je problema da se usredsredi na nastavu. Lako ga je bilo omesti i nije mogao da miruje. Svoj um je zaokupljao kuckanjem olovkom po klupi.

To nije bio jedini način na koji je Hišon ometao nastavu. Ponekad mu je bilo dosadno da mirno sedi, pa bi počeo da trči po učionici.

Učiteljica bi ga zamolila da sedne, a on bi je poslušao. Ali posle nekoliko minuta bi ustao i ponovo trčao.

Konačno bi učiteljica pozvala majku.

„On ometa čas“, rekla bi. „Dođite i odvedite ga kući.“

Jednog dana je Hišon pitao majku da li je on čudovište. Čuo je kako ga majka drugog dečaka naziva čudovištem pred direktorom škole.

Majka je izgledala tužno. Držala je dečaka u naručju.

„Ne, ti nisi čudovište“, rekla mu je. „Samo imaš ADHD.“

Hišon nije bio čudovište. On je imao samo ADHD (poremećaj deficita pažnje/hiperaktivnost), što je otežavalo njegovom umu da se usredsredi, a telu da ostane mirno. Njegov mozak je samo radio drugačije.

Majka nije znala šta da radi.

Tada joj je jedan od njenih prijatelja rekao za školu adventista sedmog dana.

„Idite kod direktora i recite mu o svojoj situaciji“, rekao joj je prijatelj.

Majka je to i uradila.

Direktorka je rekla da je odeljenje za taj uzrast bilo puno i da nije imala mesta za više dece. Ali kada je čula Hišonovu priču, rekla je: „Daću mu novu priliku.“

Prvog dana u adventističkoj školi niko nije zvao majku da dođe i odvede Hišona kući.

Kad je majka stigla po njega posle škole, direktorka je rekla: „On je sasvim normalan dečak.“

Majka je bila veoma srećna!

Hišon je takođe bio srećan. Prvog dana u školi stekao je novog prijatelja.

Hišon sada ima 7 godina i ide u drugi razred. Više ne lupka olovkom po stolu i ne trči po učionici. Njegova učiteljica mu daje toliko mnogo zadataka da on nema vremena da je ometa.

On voli svoju školu. Voli da se moli i uči o Bogu. Voli kada učiteljica deci kaže: „Bog vas voli. Bog voli svakoga.“

Kod kuće, on pita majku: „Da li me Bog zaista voli?“

„Da“, kaže majka. „Bog voli svu svoju decu.“

Hišon voli da zna da je voljen. Majka ga voli. Učitelji i druga deca ga vole. A najviše i najvažnije od svega, Bog ga voli. 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci ostrvsku državu Dominika na karti. Zatim im pokažite glavni grad, Rozo, gde će darovi Trinaeste subote pomoći u izgradnji nove zgrade za osnovnu školu.
- Pogledajte kratak Tutjub snimak o Hišonovoj majci, Tamari: bit.ly/Tamara-IAD.
- Recite deci da je Osnovna škola adventista sedmog dana „Evenezer“ prava misionarska škola u kojoj mnoga deca, uključujući Hišona, dolaze iz porodica drugih verskih denominacija. Reč „Evenezer“ sastoji se od dve hebrejske reči: „even“, što znači „kamen“ i „ezer“, što znači „pomoć“. Naziv škole sve podseća da je Gospod njihov „Kamen pomoći“.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će Hišonovoj školi, Osnovnoj školi adventista sedmog dana „Evenezer“, da se proširi izgradnjom nove zgrade u glavnom gradu Dominike, Rozou. Škola je bila puna kada je Hišonova majka htela da ga upiše, a i sada je puna i potrebna im je veća zgrada. Hvala vam što planirate veliku dar 28. septembra.

DOMINIKA | 7. septembar

Ko je miljenik

Nikita

Ništa nije bilo pošteno te godine kada je Nikita išla u drugi razred.

Njen otac je bio lekar i morao je da radi daleko od škole adventista sedmog dana u koju je Nikita išla u prvi razred na ostrvu Dominika. Zbog toga je u drugom razredu Nikita morala da ide u novu školu.

Majka je bila daleko na Kubi, studirala je u želji da postane doktor medicine. Tako je Nikita mogla da razgovara sa njom samo preko telefona – i to ne svaki dan, jer je majka bila veoma, veoma zauzeta.

Problemi su počeli u prvoj nedelji drugog razreda. Sekretar škole je bila Nikitina starija rođaka i ona se prema Nikiti ponašala drugačije od druge dece.

Kad je Nikita stigla u školu, nije imala tamnobraon uniformu koju su nosila sva ostala deca. Nosila je svoju uobičajenu odeću. Rođaka joj ništa nije rekla o tome da mora da nosi uniformu.

Ali kad je još nekoliko dece došlo u školu u svojoj redovnoj odeći, rođaka je to primetila i izgrdila ih govoreći: „Uvek nosite pogrešnu odeću!“

Onda je Nikita jednog dana kasnila u školu. Rođaka nije ništa rekla. Ali kada je još nekoliko dece zakasnilo, ona je to primetila. Onda ih je grdila govoreći: „Uvek kasnite u školu!“

Nikita i ostala deca su trčala i pravila veliku buku na igralištu pre početka škole. Sekretar škole nije ništa rekla Nikiti. Ali ona je grdila drugu decu, govoreći: „Uvek pravite buku i uvek jurite gore-dole!“

Ubrzo su deca primetila da sekretar škole grdi njih, ali da nikada ne grdi Nikitu.

„Uvek se izvučeš“, rekao je jedan dečak. „Možeš da radiš šta god hoćeš.“

„Sekretar škole ima miljenike“, rekao je neko drugi.

Njihove reči su povredile Nikitu, posebno zato što ona nije mislila da je to pošteno. „Uvaliću se u nevolje ako tako budete govorili“, rekla im je.

Ali deca su joj se smejala.

„Ne možeš ništa da uradiš“, rekao je jedan dečak.

„Suviše si mala i slaba“, rekao je drugi.

Nikita je rekla učiteljici šta se dešava, ali učitelj nije ništa uradio.

Nikita je rekla ocu, ali ništa se nije prome- nilo. Nije rekla ništa majci. Majka je bila pre- više zauzeta.

Nakon što je Nikita završila drugi razred, otac je prebačen nazad u bolnicu u blizini adventističke škole gde je Nikita išla u prvi razred. Bila je veoma srećna!

Prvog dana trećeg razreda, Nikita je otr- čala do Eboni, njene najbolje drugarice iz prvog razreda. Dve devojčice su se čvrsto zagrlile i počele da plaču. To nisu bile suze tuge, već suze radosnice.

Onda se Eboni povukla iz zagrljaja, pre- tvarajući se da je ljuta, i izgrdila Nikitu.

„Kako si mogla da napustiš školu i ostaviš me samu?“, rekla je Nikiti.

Nikita je znala da se Eboni šali i devojčice su se radosno nasmejale.

U adventističkoj školi niko od odraslih nije imao miljenike. Sva deca su tretirana jednako i pošteno.

Biblija kaže: „Jer Bog ne gleda ko je ko“ (Rimljanima 2,11). To znači da Bog ne voli jedno dete više od drugog. Hrišćani tako- đe ne treba da vole nikoga više od drugog. Biblija kaže: „Braćo moja! u vjeri Gospoda našega slavnoga Isusa Hrista ne gledajte ko je ko“ (Jakov 2,1). Sekretar škole je žele- la da pomogne Nikiti, ali je pogrešila kada je imala miljenika. Kao rezultat toga, Nikiti nije bilo lako u drugom razredu.

Sada Nikita ima 11 godina i ide u šesti razred. Srećna je što još uvek ide u adven- tističku školu.

„Mislim da je Adventistička osnovna ško- la 'Evezezer' najbolja škola na ostrvu“, kaže ona. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromese- čja pomoći će Nikitinoj školi, Adventistič-

Da bi bilo zanimljivije

- Pokaži deci Dominiku na karti. Zatim im pokažite glavni grad Dominike, Rozo, gde će darovi Trinaeste subote pomoći u izgradnji osnovne škole. Takođe im pokažite Kubu, gde je Nikitina majka studirala kada je Nikita bila u drugom razredu.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Nikiti: bit.ly/Nikita-IAD.
- Preuzmite fotografije za ovu priču sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Ponovite deci da se reč „Evezezer“ sastoji od dve hebrejske reči: „even“, što znači „kamen“ i „ezer“, što znači „pomoć“. Naziv škole „Evezezer“ sve podseća da je Gospod njihov „Kamen pomoći“.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

koj osnovnoj školi „Evezezer“, da se proširi izgradnjom nove zgrade u glavnom gradu ostrva Dominika, Rozou. Hvala vam što planirate velikodušni dar 28. septembra.

MISIONSKI ZAPIS

Godine 1901, prvi svetkovalac subote došao je na ostrvo Dominika iz Antigve i osnovao malu crkvu.

DOMINIKA | 14. septembar

Kitona

Nekad divlja, sada prefinjena

Sedmogodišnja Kitona imala je vatrenu narav.

U školi je skočila sa stolice kada ju je dečak u prolazu lagano udario o nogu. Podigla je pesnice, spremna za borbu i povikala: „Udarilo me je!“

Učiteljica nije želela tuče u svojoj učionici i pitala je dečaka šta se dogodilo.

„Samo sam okrznuo njenu nogu dok sam prolazio“, rekao je. „Nisam to uradio namerno.“

Druga deca su se složila da on nije učinio ništa da povredi Kitonu.

Učiteljica je pokušala da smiri ljutu devojčicu.

„Slučajno te okrznuo u prolazu“, rekla joj je.

Ali Kitoni to nije bilo dovoljno. Njene pesnice su još uvek bile stisnute i ona je ubrzano disala. Bila je sigurna da ju je dečak namerno udario.

„On me je udario!“, vrisnula je.

Ovako je bilo kad god bi Kitona izgubila živce u Adventističkoj osnovnoj školi „Eve-

nezer“ na karipskom ostrvu Dominika. Dobro je radila svoje školske zadatke. Učitelji su je nazvali briljantnom. Ali nedostajala joj je samokontrola. Ako bi je neko dotakao, ili uzeo nešto što joj pripada, ona je u besu skakala iz svoje stolice, spremna da se bori.

Jednog dana, dečak po imenu Keron uzeo je olovku sa Kitoninog stola. Hteo je da je pozajmi.

Kitona se razljutila. Skočila je na noge, udarila Kerona u lice i povikala: „Vrati mi!“

Keronu se to nije nikako dopalo, pa je i on zamahnuo pesnicom.

Ubrzo su dečak i devojčica bili na podu i razmenjivali udarce.

Zatim je u učionicu ušla direktorka.

„Sedite na svoja mesta“, naredila je.

Keron je odmah seo za svoj sto. Kitona nije.

„Kitona, sedi“, rekla je direktorka.

Ali Kitona nije završila sa tučom. Keron ju je udario poslednji, a ona je htela da zada poslednji udarac.

Potrčala je prema Keronu.

Ali direktorka je istupila, stajući joj na put. Kitona nije mislila da je to fer. Morala je da zada poslednji udarac. U besu je počela da udara direktorku.

Kitona se smirila tek nakon što je učiteljica izvela Kerona iz učionice i Kitona više nije mogla da ga vidi.

Tada je direktorka pozvala Kitoninu majku.

Za kaznu što je udarila Kerona i direktorku, Kitona je suspendovana na tri dana.

Majka je bila u suzama kad je stigla po Kitonu. Nije znala šta da radi. Direktor i ostali nastavnici su plakali sa majkom. Takođe nisu znali šta da rade. Voleli su Kitonu, ali njen temperament je bio van kontrole.

Nakon razgovora o tome, direktorka i drugi nastavnici odlučili su da obasipaju devojčicu ljubavlju i strpljenjem. Odlučili su i da se za nju mole.

Onda se dogodilo nešto neverovatno. Kako su nedelje i meseci prolazili, Kitona je postajala sve strpljivija, a tuče su postajale sve ređe. Konačno su tuče potpuno prestale. Devojčica nekada poznata po svom vatrenom temperamentu postala je poznata po tome što je bila ljubazna i blaga.

Kad je Kitona završila školu, osećala se loše zbog načina na koji se ranije ponašala. Setila se ljubavi i strpljenja koje su joj učitelji pokazivali. Odlučila je da učini nešto da pokaže svoju zahvalnost. Osnovala je specijalnu nagradu pod nazivom „Nagrada Kitone Teofil za prefinjenost“, koja je nazvana po njoj. Nagrada je za devojčice i dečake kojima je, kao i njoj, nekada nedostajala samokontrola, ali su kasnije postali ljubazni i blagi. Svake godine ona uručuje nagradu – koja je u obliku staklene ploče – đaku koji pobjedi.

„Ljubav nastavnika u školama adventista sedmog dana je odgovorna za to šta sam danas“, kaže ona. 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pokaži deci Dominiku na karti. Zatim im pokažite glavni grad Dominike, Rozo, gde će darovi Trinaeste subote pomoći u izgradnji osnovne škole.
- Pogledajte kratak Jutjub snimak o Kitoni: bit.ly/Kitona.
- Recite deci da je Osnovna škola adventista sedmog dana „Evezezer“ prava misionarska škola u koju mnoga deca, uključujući i Kitonu, dolaze iz porodica iz drugih verskih denominacija. Reč „Evezezer“ sastoji se od dve hebrejske reči: „even“, što znači „kamen“ i „ezer“, što znači „pomoć“. Naziv škole sve podseća da je Gospod njihov „Kamen pomoći“.
- Preuzmite fotografije za ovu priču sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i brze činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će Kitoninoj osnovnoj školi, Adventističkoj osnovnoj školi „Evezezer“, da se proširi i dobije novu zgradu u glavnom gradu Dominike, Rozou. Hvala vam što planirate velikodušni dar 28. septembra.

DOMINIKA | 21. septembar

Keja

Molitva za odlazak u školu

Da li volite da idete u školu? Keja je toliko volela svoju školu na ostrvu Dominika da se molila i molila da krene u školu posle strašnog uragana.

Keja nije uvek išla u Adventističku osnovnu školu „Evenezer“. Prvi razred je pohađala kod kuće jer ju je majka školovala kod kuće. Bila je presrećna kada je čula da će u drugi razred ići u pravu školu.

„Ići ću pravu školu!“, uzvignula je od radošti.

Keja se probudila veoma rano prvog dana škole. Jedva je suzdržavala uzbuđenje i smešila se od uva do uva.

Ni ostalih dana školske godine se ništa nije promenilo. Svaki dan se budila, uzbuđena što ide u školu.

Kad je došlo leto, jedva je čekala da se vrati u školu da bi na jesen krenula u treći razred. Kada je završila treći razred, jedva je čekala da krene u četvrti razred. Jako je volela svoju školu!

Ali nešto loše se dogodilo samo nekoliko dana pre nego što je trebalo da pođe u četvrti razred. Ogroman uragan protutnjao je nad malim ostrvom. Žestoki vetrovi uništili

su ulice. Jak vetar ošteti je mostove. Žestoki vetrovi porušili su zgrade. Žestoki vetrovi otkinuli su krov sa Kejine škole. Bez krova voda je poplavila školu, a klupe i stolice su potpuno uništene. Škola nije bila bezbedna za decu i nije mogla da se otvori za nastavu. Što je još gore, niko nije znao kada će škola biti popravljena.

Keja je bila veoma tužna. Molila se: „Oče nebeski, Ti znaš sve naše probleme i da nam je potrebna nova škola. Molim Te pomoz nam da dobijemo novu školu.“

Molila se svake večeri. Molili su se i njeni drugovi iz razreda. I učitelji u školi su se molili.

Prošlo je šest nedelja. Keja se umorila od sedenja kod kuće. Nije mogla da izađe jer nije bilo bezbedno. Radnici su pokušavali da poprave ulice, mostove i zgrade koje je uništio uragan. Činilo se kao da su svi na ostrvu zaglavljeni kod kuće.

Keja se neprestano molila: „Oče nebeski, Ti znaš sve naše probleme i da nam je potrebna nova škola. Molim Te dozvoli da dobijemo novu školu.“

Onda je jednog popodneva otac rekao Keji: „Možeš da ideš u školu. Državna škola je pristala da dozvoli deci iz adventističke škole da se popodne sastaju u njenim učionicama.“

Keja je bila presrećna! Konačno će moći da napusti kuću. Konačno će moći ponovo da vidi svoje prijatelje. Nije sačekala da ide u krevet da se bi zahvalila Bogu. Odmah je klekla:

„Hvala Ti, Bože! Hvala Ti Bože!“, molila se.

Prvog dana u pozajmljenoj školi, Kejini prijatelji su pritrčali da je zagrlje. Bilo je tako lepo!

Deca su učila u državnoj školi šest meseci. Onda je konačno popravljen krov u adventističkoj školi i mogli su da se vrate u nju. Keja je bila vrlo srećna!

Danas Keja ima novu molitvu. Kao i ona i mnoga druga deca žele da uče u adventističkoj školi, ali nema dovoljno mesta za sve njih. Ona se moli Bogu da im pomogne da se škola preseli u veću zgradu.

Ona se moli: „Dragi Nebeski Oče, molim Te da nam daš sredstva za novu školsku zgradu. Zahvaljujem Ti za sve što nam daješ. U Isusovo ime, Amin.“ 🌍

Keja zna da Bog čuje njene molitve, baš kao i posle strašnog uragana. Njen otac, koji je arhitekta, projektovao je veću školsku zgradu, a deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se pokriju troškovi njene izgradnje u glavnom gradu Dominike, Rozou. Hvala vam što planirate velikodušni dar sledeće sedmice.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Dominiku na karti. Zatim im pokažite glavni grad Dominike, Rozo, gde će darovi Trinaeste subote pomoći u izgradnji osnovne škole.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Keji: bit.ly/Keya.
- Dajte deci izazov da se mole kao Keja i da očekuju da će ih Bog čuti. Matej 7,7 kaže: „Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete.“
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org

ČUDESNA ZEMLJA

U Karipskom moru oko Dominike žive mnogi delfini, kao što su Risov i Frejzerov delfin, i kitovi, uključujući ulješure.

DOMINIKA TRINAESTA SUBOTA | 28. septembar

Džeri

Tiha molitva

Džeri nije rekao ni reč otkako je stigao u školu prvog dana školske godine.

Odeven u prazničnu belu, ružičastu, crnu i sivu boju, on leži u tišini na stolu u učionici trećeg razreda adventističke škole na ostrvu Dominika.

Džeri se obično pomera od stola do stola samo kada se neko moli. Kada se učiteljica moli, ona ga drži minut ili dva. Kada se dečak iz trećeg razreda moli, on drži Džerija u rukama. Kada se devojčica iz trećeg razreda moli, ona ga drži. Kada posetilac dođe u učionicu i pomoli se, tada ga on ili ona drže u rukama.

Verovatno ste pogodili da Džeri nije dečak. Džeri je kvadratna kutija za kolačiće umotana u svetli šareni papir za pakovanje. Iako ne može da izgovori nijednu reč, ispunjen je mnogim važnim rečima ispisanim na komadima papira. Svaki od tih papira sadrži tihu molitvu.

Sve je počelo prvog dana nastave. Učiteljica je umotanu kutiju unela u školu i pokazala je deci.

„Ovo je vremenska kapsula“, rekla je.

Zatim je podelila žute i zelene papire.

„Na papiru napišite svoje ime i nešto za šta biste želeli da se molite tokom ove školske godine“, rekla je.

Nakon što su deca završila sa pisanjem, papiri su stavljeni u kutiju, a kutija je zatvorena. Učiteljica je rekla da će razred otvoriti kutiju na kraju školske godine da vidi kako je Bog odgovorio na njihove molitve.

Tada je devetogodišnji Zjen podigao ruku. „Možemo li dati ime ovoj vremenskoj kapsuli?“, upitao je učiteljicu.

Kada je učiteljica klimnula glavom, on je uzviknuo: „Nek se zove Džeri – vremenska kapsula!“

Sva deca su glasno zapljeskala uz glasno odobravanje.

Zjen je bio prva osoba koja je podigla Džerija i pomolila se nad kutijom.

„Dragi Bože, hvala Ti za Džerija“, rekao je.

Kako su nedelje i meseci prolazili, druga deca su se takođe smenjivala da drže Džerija i mole se.

„Pomozi nam da postignemo svoje ciljeve“, molio se jedan dečak.

„Ostvari naše želje“, molio se drugi.

Kahmar, levo, rekao je da je Bog odgovorio na njegovu molitvu dajući mu vremena sa ocem. Zjen, desno, nazvao je vremensku kapsulu Džeri.

Kada su gosti, poput direktora škole, pastora i crkvenih starešina, posećivali učionicu, deca bi ih zamolila da drže kutiju i pomole se.

Deca su se pitala da li će Bog uslišiti njihove molitve. Nisu morali da čekaju kraj školske godine da saznaju.

Na polovini školske godine, osmogodišnja Sara podigla je visoko ruku.

„Učiteljice! Učiteljice! Imam nešto da kažem“, rekla je.

„Kaži nam“, učiteljica joj je dala dozvolu.

Sara je rekla da je Bog odgovorio na molitvu koju je napisala na parčetu papira i stavila u Džeriju.

„Želim da zahvalim Bogu jer sam napisala na svom papiru da želim da naučim da čitam i moje čitanje se poboljšalo“, rekla je ona. „Mnogo bolje čitam.“

Tada je još nekoliko malih ruku skočilo u vis. Više dece je imalo iskustva sa Bogom koji je odgovorio na njihove molitve.

Osmogodišnja Amber je rekla da se molila da dobije sve petice i da je dobijala sve petice.

„Nastaviću da se molim“, rekla je.

Osmogodišnji Kahmar je rekao da se molio da vidi svog oca. Oca nije video od svoje 3. godine jer je živio na drugom ostrvu. Ali

Da bi bilo zanimljivije

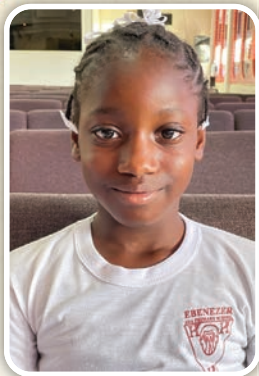
- Pokažite deci gde je Dominika na karti. Zatim im pokažite glavni grad Dominike, Rozo, gde će darovi Trinaeste subote pomoći u izgradnji osnovne škole.
- Recite deci da su na fotografiji Džeri sa učiteljicom Antonijom i, sa desne strane, Amber, Zjen, Sara i Kamar.
- Pogledajte kratak Jutjub video o učiteljici Antoniji: bit.ly/Teacher-Antonia.
- Ponovite deci da se reč „Evezezer“ sastoji od dve hebrejske reči: „even“, što znači „kamen“ i „ezer“, što znači „pomoć“. Naziv škole „Evezezer“ sve podseća da je Gospod njihov „Kamen pomoći“.
- Preuzmite fotografije za ovu priču sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom obaveštenja o misijskom delovanju i kratke činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/iad-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org

onda ga je otac iznenadio tako što se pojavio prošlog vikenda.

„Bio sam veoma iznenađen“, rekao je Kahmar. „Čak sam i plakao.“

Njih dvojica su išli zajedno na pecanje. Posetili su plažu i vozili se kajakom. Tokom šetnje, Kahmar je na stazi video nešto smeđe, poput štapa. Kada je dotrčao da pogleda, video je da je to rep iguane! Bio je to predivan vikend sa ocem.

Sara, levo, htela je da bolje čita, i Bog je uslišio njenu molitvu. Amber, desno, dobila je petice nakon što se pomolila za njih.

Kada su se dečja iskustva završila, učiteljica je pognula glavu i uputila molitvu zahvalnosti.

„Kao što je Isus rekao: ‘Sve je moguće onome koji veruje’“, rekla je ona.

Ona je citirala stih iz Marka 9,23.

Džeri je samo kutija. On ne može da govori. Ali Bog čuje tihe molitve ušuškanе u njemu. Odeljenje trećeg razredа sa nestrpljenjem čeka kraj školske godine da sazna na koje će još molitve Bog odgovoriti. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će Osnovnoj školi adventista sedmog dana „Evenezer“, u kojoj se deca mole za novu i veću zgradu. Veća škola će

Pre Trinaeste subote

- Pošaljite kućama podsetnik roditeljima na program i kao ohrabrenje deci da ponesu svoj dar Trinaeste subote. Podsetite sve da se njihovi misioniski darovi daju za širenje Božje Reči u svetu i da će jedna četvrtina našeg dara Trinaeste subote ići direktno kao pomoć za šest projekata misije u Interameričkoj diviziji. Projekti su navedeni na 3. strani i na poledini.
- Pripovedač ne treba da zapamti priču, ali bi on ili ona trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne bi morali da ga čitaju. Alternativno, deca mogu i da odglume iskustvo.
- Pre ili posle iskustva, koristite kartu da deci pokažete zemlje u Interameričkoj diviziji – Kolumbiju, Kostariku, Dominiku i Meksiko – koje će primiti dar Trinaeste subote. Kartu misije sa projektima možete preuzeti na Fejsbuku na bit.ly/fb-mq.

omogućiti da više dece uči o Bogu koji odgovara na molitve. Darovi Trinaeste subote će takođe pomoći da se otvore dva centra uticaja za decu koja žive izložena rizičnim situacijama u Kolumbiji, centar uticaja za decu u Kostariki i dva centra uticaja koji će pomoći da se dopre do ljudi viših društvenih slojeva u Meksiku. Hvala vam na današnjem velikodušnom daru.

Budući projekti Trinaeste subote

Darovi Trinaeste subote sledećeg tromesečja će pomoći tri projekta u Severnoameričkom odeljenju:

- Centar uticaja za starosedeoce Aljaske u Betelu na Aljasci, u Americi.
- Domet misije za zasedanje Generalne konferencije 2025. godine u Sent Luisu, u Misuriju, u Americi.
- Centar urbanog života i crkva u Baltimoru, u Merilendu, u Americi.

Oboj zastavu

KOLUMBIJA

UPUTSTVO:

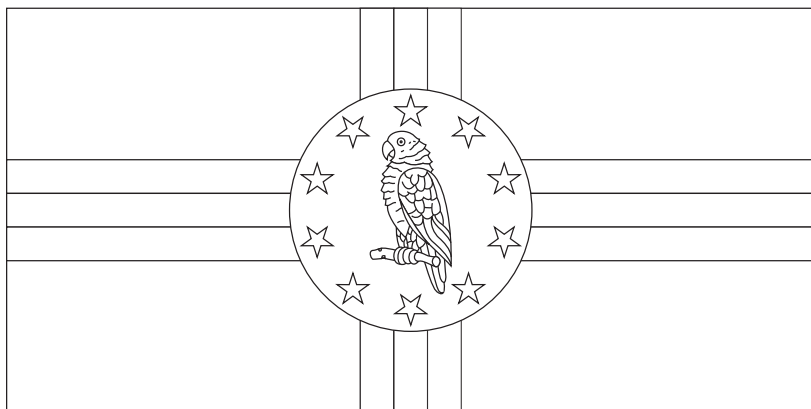
Obojite veliku traku na vrhu žutom bojom. Obojite srednju traku plavom bojom. Obojite donju traku crvenom bojom.

KOSTARIKA

UPUTSTVO:

Obojite gornje i donje pruge u plavo. Obojite široku srednju traku crvenom bojom. Ostatak ostavite da bude beo.

Oboj zastavu

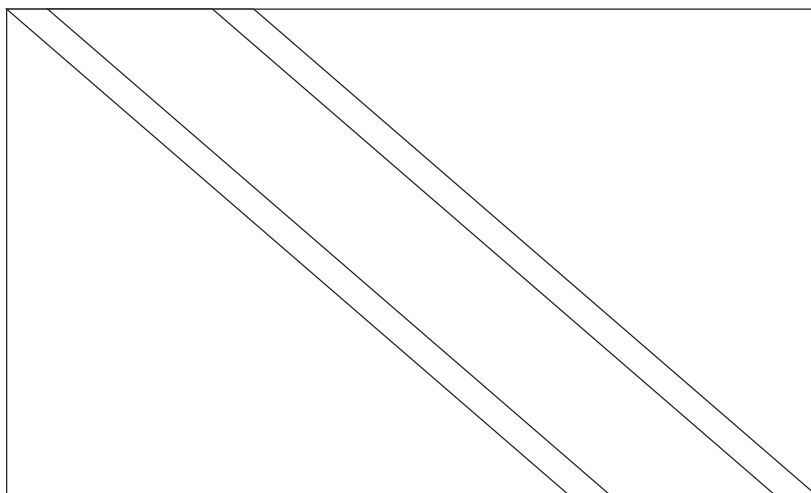

DOMINIKA

UPUTSTVO:

Obojite četiri kvadrata zelenom bojom. Počevši od vrha, obojite pruge koje idu preko zastave žutom, crnom i belom bojom. Počevši od leve strane, obojite pruge koje idu gore-dole u žutu,

crnu i belu boju. Obojite krug u sredini crvenom, a zvezde zelenom bojom. Obojite glavu i stomak papagaja u plavo. Obojite mu krila i noge zelenom bojom. Obojite granu žutom bojom. Ostavite njegove oči, kljun i stopala da budu beli.

TRINIDAD

UPUTSTVO:

Obojite srednju traku crnom, ali ostavite uske pruge sa obe strane belima. Obojite ostatak zastave crvenom bojom.

Ručni rad

PAPAGAJ OD OTISAKA RUKU

Sve zemlje koje predstavljamo ovog tromesečja su iz Interameričke divizije i dom su mnogim vrstama papagaja.

Da biste napravili šarenog papirnog papagaja, trebaće vam:

BIĆE VAM POTREBNO:

Različite boje debljeg papira
Olovka ili bojice
Makaze
Lepak
Šablon papagaja

UPUTSTVO:

Nacrtajte šablon papagaja na papiru i isecite ga. Koristite olovku ili bojice da nacrtate oko i kljun.

Precrtajte svoju ruku šest puta na papir različitih boja i isecite otiske.

Zalepite tri isečena otiska ruke u vertikalnu liniju, sa prstima okrenutim nadole, da napravite rep. Zalepite još dva otiska ruke malo dalje od tela, prstima usmerenim ka repu i malo ga preklapajući. Zalepite još jedan otisak ruku malo iznad tako da se preklapa, ali usmeren ka zadnjem delu papagaja za njegovo krilo.

Hajde da kuvamo!

KOLUMBIJA

SLADOLED OD LUBENICE (PALETAS DE SANDIA O PATILLA)

SASTOJCI:

10 šoljica svežih komada lubenice (ukloniti semenke)
2 kašike vode
1 konzerva zaslađenog kondenzovanog mleka
Kalupi za sladoled ili male šolje i drveni štapići za sladoled

UPUTSTVO:

U blenderu pomešajte lubenicu i vodu i blendajte dok se lubenica ne raspadne. Dodajte kondenzovano mleko i mešajte dok smesa ne postane glatka.
Sipajte smesu u kalupe. Ako koristite šolje, moraćete u njih da ubacite drvene štapiće za sladoled.
Zamrzните ih oko četiri sata, ili dok se ne stegnu.

Hajde da se igramo!

KARIBI

DENDI ŠENDI

Dendi Šendi je igra s loptom koja se igra na Karibima. Slična je izbegavanju lopte i u njoj učestvuju tri ili više igrača.

Igru treba igrati na otvorenom prostoru, najbolje na travnatom terenu, ali se može igrati i u zatvorenom prostoru sa veoma mekom loptom.

Dva bacača stoje na oba kraja i bacaju loptu, pokušavajući da pogode igrače koji stoje u sredini. Igrači u sredini

moraju da trče, saginju se i skaču da bi izbegli loptu.

Tradicionalno, ova igra se igra za vreme odmora u školi, a „lopta“ je papirna kutija za sok puna papira ili drugih kutija za sok, čija su četiri ugla zaobljena. Treba napraviti prilično tvrdu loptu, tako da postoji i dodatni podsticaj da se izbegne!

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Misionski spotlajt, koji sadrži video izveštaje iz Interameričke divizije i šire.

Preuzmite ili strimujte sa veb-stranice Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Informacije sa interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije Subotne škole. Za više obaveštenja o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-sajtovi:

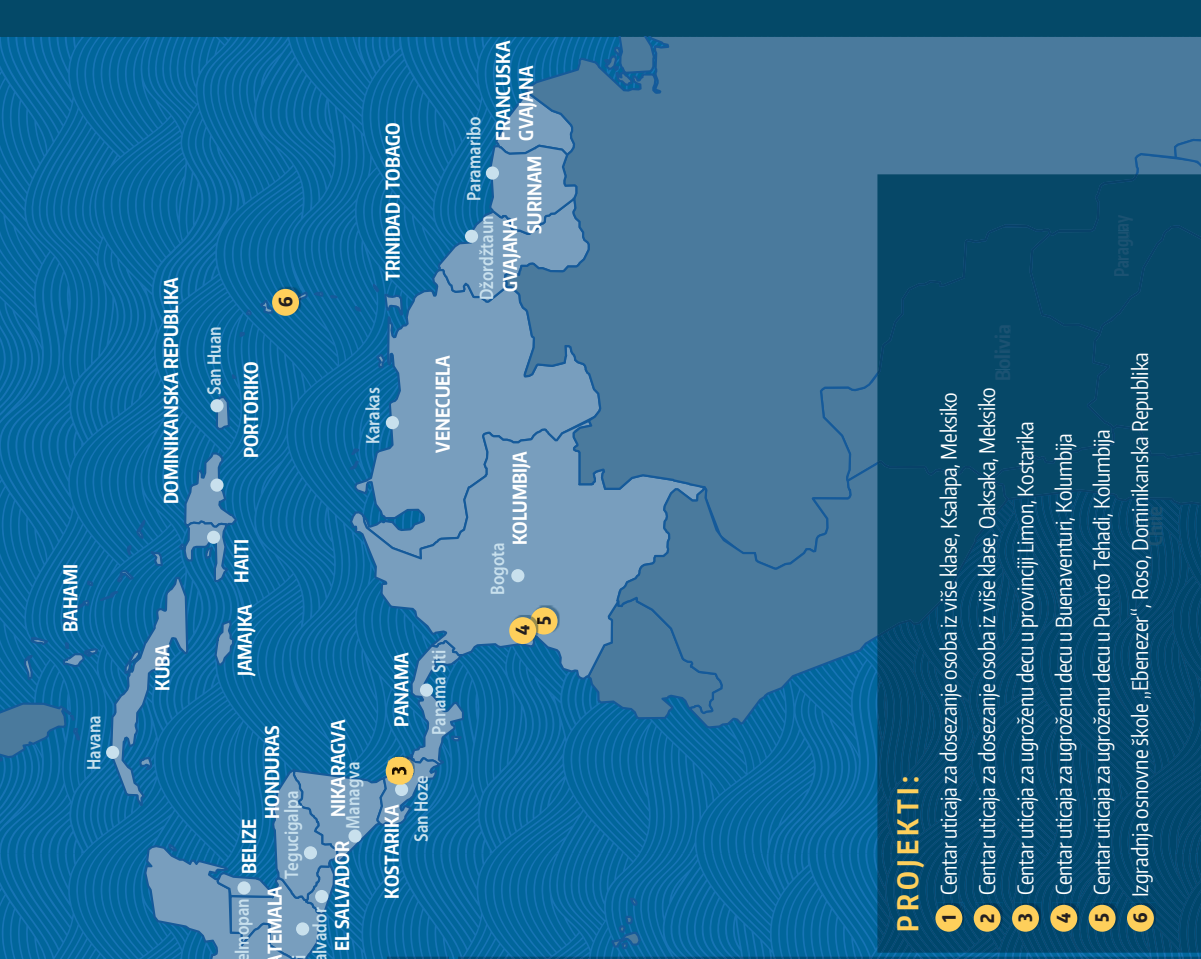
Kolumbija: veb-stranica vlade	www.gov.co
Smartreveler	bit.ly/SmartTrav_Colombia
Kolumbia trevel	bit.ly/ColTrav
Kostarika: veb-sajt vlade	bit.ly/CR_Embassy
US Njuz & Vorld Report	bit.ly/USNWR_CR
Raf Gajd	bit.ly/RG_CostaRica
Dominika: vladin veb-sajt	bit.ly/DominicaGov
Otkrijte Dominiku	bit.ly/Discover_Dominica
Nacionalna Geografija	bit.ly/NatGeo_Dominica
Trinidad: vladin veb-sajt	bit.ly/TrinidadGovt
Loneli Planet	bit.ly/LP_Trinidad
Posetite Trinidad	bit.ly/Visit_Trinidad

Adventisti sedmog dana

Interamerička divizija	bit.ly/SDA-IAD
Karipska unija	bit.ly/IAD_CUC
Oblast Severne Kolumbije	bit.ly/SDA_NCUC
Južnokaripska oblast	bit.ly/SDA_SCC
Oblast južno-centralne Kostarike	bit.ly/IAD_SCCRC
Univerzitet južnih Kariba (Trinidad)	bit.ly/IAD_USC

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svet-sku misiju i povećate sedmične misionске darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionски dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 28. septembra. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionско delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Interameričkoj diviziji. Dvanaeste subote, 21. septembra, iznesite pred crkvu izveštaj o misionским darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

INTERAMERIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Divizije	1	0	140	0
Atlantsko-karipska	85	5	33,130	516,000
Bejska	102	36	48,744	431,000
Karipska	636	93	248,616	3,873,000
Centralno-meksička	235	158	89,061	47,847,462
Čjapaško-meksička	1,433	1,837	278,276	6,383,667
Kubanska	348	152	38,303	11,175,000
Dominkanska	949	518	339,165	10,594,000
Holandskokaripska	39	5	10,119	282,000
Istočnoveneuelanska	572	178	181,799	131,100,269
Salvadorska	808	195	193,002	6,526,000
Francuska antiško-gvajanska	151	22	30,183	1,074,000
Gvatemalska	1,054	239	200,227	18,441,000
Haitičanska	656	558	488,581	11,541,000
Honduraska	476	230	79,174	9,444,000
Istokokansko-meksička	1,846	1,428	209,912	22,111,301
Jamaičanska	699	32	329,718	2,816,000
Severnokolumbijska	1,039	537	136,319	23,072,374
Severnomeksička	726	384	155,804	45,668,962
Panamska	391	236	97,309	4,375,000
Portorikanska	312	8	33,412	2,828,000
Južno-centralno američka	546	319	75,416	11,822,000
Južnokolumbijska	714	323	159,517	27,869,626
Jugoistočno meksička	613	609	85,544	6,748,608
Zapadnoveneuelanska	683	286	172,983	15,965,731
UKUPNO:	15,194	8,408	3,694,454	304,506,000

PROJEKTI:

- 1 Centar uticaja za dozezanje osoba iz više klase, Ksalapa, Meksiko
- 2 Centar uticaja za dozezanje osoba iz više klase, Oaksaka, Meksiko
- 3 Centar uticaja za ugroženu decu u provinciji Limon, Kostarika
- 4 Centar uticaja za ugroženu decu u Buenaventuri, Kolumbija
- 5 Centar uticaja za ugroženu decu u Puerto Tehadi, Kolumbija
- 6 Izgradnja osnovne škole „Ebenezzer“, Roso, Dominkanska Republika